

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-12-21
Besvaras senast
2018-01-04

Till arbetsmarknads- och etableringsminister Ylva Johansson (S)

2017/18:528 Aktivitet vid långtidsarbetslöshet

När ett så kallat socialt företag i Hudiksvall nu, enligt Hudiksvalls Tidning, får kasta in handduken går en viktig verksamhet i graven. Arbetsförmedlingen (AF) insinuerar i en artikel att det är svårt att hitta arbetslösa med behov av särskilt stöd, vilket verkar vara en mycket ansträngd och märklig förklaring. Priset för myndighetens inkompetens riskerar att bli ett cementerat utanförskap. Gävleborgs län har mycket stora utmaningar på arbetsmarknaden. Särskilt långtidsarbetslösa och personer med en funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga är tydliga riskgrupper.

När konjunkturen är god måste jobbchanserna för dem maximeras. Alla goda krafter måste tas till vara. Därför blir jag beklämd när jag läser intervjun med Arbetsförmedlingen Hudiksvall om det sociala företaget som nu går i konkurs. Där antyds att det är svårt att hitta arbetslösa med behov av stöd. Det räcker med en snabb sökning på AF:s hemsida för att avfärda resonemanget: Antalet inskrivna långtidsarbetslösa på AF (över 12 månader) är drygt 400 i Hudiksvall. Jämfört med samma tidpunkt förra året är skillnaden obetydlig. Antalet deltagare i jobb- och utvecklingsgarantin – vilket är programmet för långtidsarbetslösa – är nästan 300 personer i kommunen (!). Även i garantin står utvecklingen i princip stilla, trots superkonjunkturen. Det är också allvarligt att myndighetens personal inte har haft kontakt med verksamheten på två år. Det väcker frågor om myndighetens redan hårt kritiserade prioriteringar.

Att sociala företag och andra arbetsförberedande verksamheter inte prioriteras är en del av ett större mönster. I takt med att sysselsättningsfasen har avvecklats under senare år har fristående aktörer fått kasta in handduken. Resultaten är att långtidsarbetslösa lämnas åt sitt öde och utanförskapet förstärks. Till och med arbetsmarknadsminister Ylva Johansson har under 2017 klagat på att aktivitetsnivån för långtidsarbetslösa är beklämmande låg och sjunkande. Vi riskerar att stå med tiotusentals människor i passivitet i AF:s program nästa år. Det sistnämnda är förvisso ett resultat av att den socialdemokratiskt ledda regeringen gravt misskött arbetsmarknadspolitiken. Men det faller faktiskt på ansvarig myndighet att säga ifrån när det går för långt.

Mot bakgrund av det ovanstående vill jag därför fråga arbetsmarknads- och etableringsminister Ylva Johansson:

Anser ministern att det i en kommun som enligt AF:s egen statistik har 400

långtidsarbetslösa finns ett behov av kompletterande aktörer, och ska arbetslösa ha en möjlighet att delta i aktivitetsskapande verksamheter i stället för att gå hemma passiva?

.....

Lars Beckman (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders